

1. **C** Komu tu ještě vůbec zpívat mám,
G kdo z vás se chvíli zastaví,
F refrén té písně zůstal nedopsán,
G možná ho lépe znáte vy,
F možná je o tom, že nám schází
G ten kousek štěstí na vahách,
F když láska s rozumem se sází,
G kdo překročí svůj vlastní práh.

C R: A v lásce se to někdy stává,
F že jeden zůstane tu stát,
F [: zatímco druhý z dálky mává,
G tak oba myslí na návrat. :]

2. Kdo nikdy sám se sebou neprohrál,
ten jenom těžko pochopí,
že řeka života si plyne dál,
že do ní dvakrát nevstoupí,
a naše nesplněná přání
jsou tím, čím nemůžeme být,
a každé další jarní tání
nám bere sílu znovu chtít.

R:

3. Ráda vám ještě jednou zazpívám,
když chvíli zůstanete stát,
refrén té písně zůstal nedopsán,
snad lépe budete ho znát,
že naše nesplněná přání
jsou tím, čím nemůžeme být,
[: a každé další jarní tání
nám bere sílu znovu chtít. :]

G **Hmi** **C** **G**
R: Tak se kolem dívej a pojd' kousek blíž,
C **G** **Emi** **A** **D**
že se tady dějou věci, to se podivíš,
G **Hmi** **C** **G**
no tak už se koukej, barev je čím dál víc,
C **G** **Emi** **A** **D** **G** **D⁵⁺**
modrá louka, žlutá voda, slunce zelený.

G **Hmi** **C** **G**
1. To si jednou malej kluk sám s barvama hrál,
C **G** **Emi** **A** **D**
pustil uzdu fantazii, po zdi maloval,
G **Hmi** **C** **G**
pokoj měl hned nebe a u okna stál strom,
C **G** **Emi** **A** **D** **G** **D**
na něm ptáci fialoví, jak je viděl on.

R:

2. Svět barvama hýřil, jiný brejle měl
a na tý svý modrý louce spousty kytek chtěl,
nechyběl mu motýl, co módní proužky má,
žlutej potok podél stěny jak šála hřejivá.

R:

3. Kluk se jenom díval, velkou radost měl
a když přišla máma domů, pochlubit se chtěl,
neřek' ani slůvko a za ruku ji vzal,
ten svůj poklad pohádkovej hned jí ukázal.

R:

Emi **H⁷** **D** **A**
1. Asi na tom záleží, vím, kdy neuhýbám,
 Emi **H⁷** **C** **H⁷**
trochu jako závaží hluchá místa jsou,
 Emi **H⁷** **D** **A**
na každyččkým nádraží slepá kolej bývá,
Emi **H⁷** **C** **H⁷**
ani stromy v alejích svým stínem nepohnou.

G **D** **Emi** **A⁷ D**
R: A já, blázen, potají sedám za komínem
 G **D** **C** **H⁷**
s temnou nocí na dlani tichu naslouchám,
G **D** **Emi** **A⁷ D**
a když všichni rozdají to, co se léčí vínem,
 G **D** **C** **H⁷**
každé další vítězství splácí mlčením.

2. Na cukrových homolích málo místa zbývá,
zablýsknutí prstenů zítřkům nepřidá,
zamlžené okolí a sníh, co všechno skrývá,
zůstat nebo odejít, sen hodit plamenům.

R: Emi H⁷ D A Emi H⁷ C H⁷

Emi **H⁷** **D** **A**
*: Nataženým budíkům hodně síly schází,
 Emi **H⁷** **C** **H⁷**
do dřevavých okapů dráty naráží.

G **D** **Emi** **A⁷ D**
R: + a když všichni rozdají to, co se léčí vínem,
 G **D** **C** **H⁷**
každé další vítězství splácí mlčením ...

Bláznivej den

Nezmaři/Pepa Štross

D **F#mi**
1. Bláznivej den se batolí z plen,
D7 **G**
vítr jak fén a pivo jako křen,
Gmi
znáš pár pěknejch míst,
D **H7**
že bys radostí písk',
E7 A7 (D)
já blázen.

2. Sluneční zář mi rozjasní tvář,
ale i šedivej mrak má svoje kouzlo a tak,
dál šlapu světem,
a pod námětem všedních dnů
z maličností skládáš prostý štěstí.

G **Gmi**
R: Pozoruju děti v parku nebo frontu na polárku
D **D7**
a ouřady, jak se zvolna budí,
G **Gmi** **D** **D7**
to je recept, jak se nuda nudí.
G **Gmi** **D**
Pod pavučinou troleje zpívám si jen tak z voleje
H7
třeba o ničem ale s chutí,
E7 A7
já blázen.

3. Jseš bláznivej flink a mák makovej,
život je swing - tvůj názor světovej,
to nemá vadu, když náladu máš toulavou,
z maličností skládáš prostý štěstí.

R:

4. Bláznivej den se batolí z plen,
vítr jak fén a pivo jako křen,
znáš pár pěknejch míst,
že bys radostí písk',
H7 E7 **A7** **D**
z maličností skládáš prostý štěstí,
H7 E7 **A7** **D**
z maličností skládáš prostý štěstí,
H7 E7 **A7** **D**
z maličností skládáš prostý štěstí.

Blues o nepodané ruce

Nezmaři

1. Dneska mám chut' uzamknout dveře na kliku,
sednout si do knajpy s partou zedníků,
schovat se pod sukni svý mámy
a nepozdravit ani známý,
to žes' mi nepodal ruku ani ze zvyku.

2. Neřek' jsi cokoli, cokoli, cokoli,
lži, který nebolí, nebolí, nebolí,
řek' jsi, že zášť má moje oči
a to je zřejmě těžkej zločin,
tak jsi mi nepodal ruku ani ze zvyku.

3. Bylo mi do pláče a z pláče do smíchu,
když se dá do deště, zmoknu bez deštníku,
chameleón zná barvy duhy,
urážkou častuje ty druhý,
taky jim nepodá ruku ani ze zvyku.

4. Příště si pamatuj, ty kluku z výlohy,
móda se mění jako školní úlohy,
užij si ve zdraví svý slávy,
tíží na rozbolení hlavy,
takže mi nepodáš ruku ani ze zvyku.

5. Budu stát na cestě, co nemá chodníky,
lidi se míjejí jako auta patníky,
to, že tě nepotkám, mě mrzí,
ale i v hrobě bude brzy,
[: tam už mi nepodáš ruku ani ze zvyku ... :]

Bodláky ve vlasech

Nezmaři/Miki Ryvola

1. Do vlasů bláznivej kluk mi bodláky dával,
za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
svatební menuet mi na stýblo hrával,
že prej se musíme vzít.

2. Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,
copak si holka víc může tak přát,
doznívá menuet, čím dál míň mě baví
na tichou poštu si hrát.

R: Bez bolesti divný trápení, suchej pramen těžko pít,
zbytečně slova do kamení sít,
na košili našich zvyků vlajou nitě od knoflíků,
jeden je Muset a druhej je Chtít.

3. Do vlasů bláznivej kluk ti bodláky dával,
za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
svatební menuet ti na stýblo hrával:
my dva se musíme vzít.

4. Zelený voňavý dva prstýnky z trávy
nejsem si jistej, že víc umím dát,
vracím se zkroušenej, ale dobrý mám zprávy
o tom že dál tě mám rád.

5. Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,
copak si my dva víc můžeme přát,
dál nám zní menuet a tím míň nás baví
na tichou poštu si hrát.

*: Zelený, voňavý ...
prstýnky voňavý ...
z trávy zelený ...

1. **Ami G C E**
 Zdálo, něco se mi zdálo,
Ami G C E
 neříkám, že bylo to málo,
C G Fmaj7 E
 do údolí dravý proud se valí podle skal,
Fmaj7 E Ami E(G)
 jakoby mu, jakoby mu někdo zatleskal.

2. Sbíráám, zatím síly sbíráám,
 pořád ještě vodu nenabíráám,
 v peřejích mi do kamenů lodka naráží,
 vypadá to, že mi v cestě něco překáží.

R: **C G D#dim G C G D#dim G**
 Dávno, je to dávno, to nám každý slovo v ústech sládlo,
Fmaj7 C G C
 ještěže skály tu zůstanou stát,
Fmaj7 C G C G
 vždyt' každá pýcha prý předchází pád,
C G D#dim G C G D#dim G
 trávu mrazy spálí, jednou se zas vrátí slunce z dále,
Fmaj7 C G C
 chladivý vítr přiletí k nám,
Fmaj7 E Fmaj7 G
 pořád něco čekám, ani neusínám.

3. Zdálo, něco se mi zdálo,
 neříkám, že bylo to málo,
 zůstanou jen prázdná hnízda stromům ve větvích
 a já marně zprávu hledám ve tvých šlépějích.

Fmaj7
 R: + pořád něco čekám ...

Časy se mění

Nezmaři/Bob Dylan

1. Svět mění svou tvář a den stíhá den,
jenom blázen ostatním v cestě by stál,
a ráno slunce zahání sen,
jednou dokraluje i ten největší král.

R: Vždyť všichni, kdo vidí, jdou po cestě dál,
ztrácí krok ten, který chvíli stál.

2. A od města k městu ta cesta směr má
a v každým žije se o něco snáz
a poznání hořký nám tahle pout' dá,
ta hořkost teď zůstává navěky v nás.

R:

3. Kdo v čele šel, bouřlivě oslavoval,
zůstal stát a ostatním pyšně se smál,
však dřív, než se z oslavy vzpamatoval,
zase poslední na konci zástupu stál.

4. Na na na ...

R:

1. Vlak smutně zahoukal, čas do klusu se dává,
 Ami⁷ D D⁷
 osud se rozběhnul a já to nevěděl,
 G D C G
 marně jsem v okně čekal na volání "sláva!",
 Ami⁷ D⁹ D⁷
 v nádražním bufetu pak jsem sám poseděl.

- R: Posílám ti pozdrav z dálky bláznivý
 C Hmi Ami⁷ D⁷
 a můj stín o tebe zakopává,
 G D Emi A⁷
 jsem tu sám, nad hlavou mraky šedivý,
 C D⁷ G
 a bůhví, jestli se vrátím k vám.

2. Mládí se zdá jak sluncem prozářený ráno,
 semtam bouřka, ale to už k věci náleží,
 a nikdo neví, že je v předpovědi psáno,
 že se i před večerem někdy sešeří.

R:

3. Já přesto věřím, co v moudrých knihách bývá,
 i to, že naděje naposled umírá,
 a že se ten, kdo v duši spáleniště mívá,
 ze svého popela jak Fénix posbírává.

R:

- Ami Emi Ami C G C**
1. Hej, člověče Boží, zahodil jsi boty,
Ami Emi Ami F G Ami
jakpak bez nich půjdeš dál, touhletou dobou sněží,
C G C Ami Emi Ami
nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.
2. Hej, člověče Boží, zahodil jsi kabát,
jakpak bez něj půjdeš dál pár dní před Vánoci,
nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.
3. Hej, člověče Boží, zahodils' peníze,
jakpak bez nich půjdeš dál, nekoupíš si chleba,
nedají ti najíst, mám o tebe strach.
4. Hej, člověče Boží, zahodil jsi dřevo,
jakpak chceš v tý zimě spát, čas je o Vánocích,
světnici máš prázdnou, mám o tebe strach.
5. Hej, člověče Boží, koho jsi to vedeš,
dívka zatoulaná bez halíře v kapse,
cizí dítě porodí, mám o tebe strach.
- 6.=1.

F G A
*: Hej, člověče Boží ...

Hlídej

Nezmaři/Pepa Štross

- A** **D** **A H** **D** **A**
1. Hlídej, hlídej si mě potichu a ochotně,
D **A H** **D** **A**
hlídej, hlídej si mě líp než mlíko na plotně.
E **D** **A**
Jsem na bodě X, možná na nultém,
E **D** **E**
nic novýho, lásko, pod pultem,
A **D** **A H** **D** **A**
hlídej, hlídej si mě potichu a ochotně.
2. Hlídej, hlídej můj stín, slunce už má namále,
hlídej, hlídej můj splín, at' je fajn a tak dále.
Obloha má duhovej límec
z Heřmanova Městce po Hrochův Týnec,
hlídej, hlídej si mě potichu a ochotně.
3. Líbej, líbej si mě, počti si mezi řádky,
líbej, líbej si mě, pak budu se držet zpátky.
Mám sto chutí říct doma pod kulmou,
že pusu dám všem, co neuhnou,
hlídej, hlídej si mě potichu a ochotně,
H **D** **A H** **D** **A** **G#** **A**
potichu a ochotně, potichu a ocho-tiše a ochotně ...

Hvězdy nad tebou

Nezmaři

- C D#dim G# G C H Bb A7**
1. Jen měsíc smutně svítí a tma je plná pavoučích sítí
F Fmi C G# G
a světlo v dálce pohasíná, já ráno teprv vzpomínám.
2. Ty v snech se na mě díváš a v nich se jako za mlhou skrýváš,
F Fmi C G# G C E
pak s novým ránem krutě zmizíš, já stále jenom vzpomínám.
- A F#mi Hmi E A F#mi Hmi E**
- R: Mám přání: jen den prožít s tebou, svůj úsměv ti dát,
A F#mi Hmi E A G# G
mé zdání, že jiné tě svedou, mi nedá spát.
3. Jen hvězdy smutně září, já trhám další den v kalendáři,
F Fmi C G# G C
tvá láska zvolna pohasíná, já stále jenom vzpomínám.
- R:
4. Jen měsíc smutně svítí, vítr vlét' tam do pavoučích sítí,
už slunce hvězdám světlo jde brát, já k ránu teprv usínám.
5. Na na na ...

1. Jednou k ránu, jednou snad možná pochopíš, než půjdeš spát,
že tvý starosti, brácho, ty nespraví žádnéj flám.

2. Každěj káru tlačí svou, někdo stát ji má před hospodou,
pak říká, že je volný, a neví, že ji táhne dál.

R: A loď plují po vlnách moří,
vezou náklad, maj' svůj cíl,
když nejdou ke dnu za velkejch bouří,
pak znovu napnou plachty svý.

3. Nech drobný, dokud jsou, dokud neproměníš všechnu touhu svou
na laciný pití, ten tvůj drahej špás.

4. Na na na ...

5.=4.

R:

6. Je těžký nocí plout, když plavci nevěří na modrý horizont
a mlhavý ráno jen vítr změni v novej den,
a mlhavý ráno jen vítr změni v novej den ...

Jedu sám

Nezmaři/Jim Webb

- Gmi7** **F66**
1. Jedu sám, a den se končí barevnou hrou,
Gmi7 **F6**
s tajemnou pokorou světlo už mizí,
Bb **C** **Ami Dmi**
kdo má cestu dalekou v krajině cizí,
Gmi **D# C7**
pozná cenu dlouhé samoty stáří.
2. Jedu sám, a slunce si dlouží můj šedej stín,
bůhví, proč ještě dnes zůstává se mnou,
už nám v zrcadlení tváře blednou
zdlouhavou cestou.
- Gmi7** **F6**
3. Jedu sám, v dálce město jak velkéj míč,
Gmi7 **F6**
jen dosáhnout očima a rukou,
Bb **C7** **Ami** **Dmi**
v duši mám, v duši mám prázdnou najednou,
Gmi **C7** **F Dmi7**
do rána vím, že se to nezmění,
Gmi **A** **D**
po noci čekám rozednění.

Když nad ránem ozvou se kohouti

Nezmaři/Samson

1. Když nad ránem ozvou se kohouti,
D7 G
to nemá už cenu jít spát,
H7 Emi
vždyť celou noc, tak jako na pouti,
F# Hmi H7
já slyšela muziku hrát,
Emi Ami
písnička běžela za písni
D7 G
a kouřem mi načichly vlasy,
F E Ami
když ubrus vínem se potřísnil,
G Ami G
o noty jsme odřeli hlasy.

- R: A přece jen pro to zpívání
Ami D7
Hmi E
vracím se na různá místa,
Ami D7
začínám, když zvoní klekání,
Hmi E
hlava je jasná a čistá,
Ami D7
naplno ve druhé poledne,
Hmi E
šanson, když tma je jen stínem,
Ami D7
to na dno sklínky se dohlédne
C C/H Ami G C C/H Ami H7
a mysl mám zjitřenou vínem.

2. Když nad ránem ozvou se kohouti
a nehlučně zhasínaj' města,
je pryč další den, to mě nermoutí,
jen vím, že mě čeká zas cesta
domů, do malého podnájmu,
kde půjčenou mám i postel,
a když mám vztek, kleju potajmu
v garsonce tiché jak kostel.

R:

3. Když nad ránem ozvou se kohouti,
to si pak i lásku vysním,
návrhy milostný projdou ti,
když nechci, tak naoko zpřísním,
ne že bych milovat nechtěla,
ba ani z časové tísně,
když nad ránem ozvou se kohouti,
[: to pak mám nejradši písňě. :]

Kladivo

Nezmaři/Pete Seeger

1. Bylo by to krásný, bejt bleskem nebo bouří,
C D G Hmi C D G Hmi
bejt vodou nebo trávou, bejt větrem, co vál,
G Emi
bejt kladivem v pěsti, bejt jiskřičkou v kouři
C G C G
a kovadlinou bejt a znít a ocelově zvonit,
C G D G Hmi C D G Hmi C D
ó, to bych si tak přál.
2. Bylo by to krásný, bejt v melodii tónem,
tím tónem, kterej hladí jak hedvábnej šál,
tím tónem, co ladí a zní pod balkónem,
bejt v melodii tón a znít a ocelově zvonit,
ó, to bych si tak přál.
3. Bylo by to krásný, bejt zvonem, kterej zpívá
a do nebe se dívá, a nebo i dál,
a zvoní, že svítá, a nebo, že se stmívá,
bejt obyčejnej zvon a znít a ocelově zvonit,
ó, to bych si tak přál.
4. Bylo by to krásný, bejt větrem nebo bouří
a kladivem i tónem a bůhví čím dál
[: a zpívat, že svítá, a nebo, že se stmívá,
bejt obyčejnej zvon a znít a zpívat dobrým lidem,
(G Ami G)
ó, to bych si tak přál. :]

E⁶ **D#mi⁷** **E⁶** **D#mi⁷**
 1. Kdo si to tu tak po ránu píská,
E⁶ **F#** **G#** **E⁶** **F#** **G#**
 zase jenom konvička na čaj,
E⁶ **F#** **G#** **E⁶** **F#** **G#**
 nemá ponětí, jak se mi stýská,
E⁶ **F#** **G#** **E⁶** **F#** **G#**
 neví, po kom, po čem a tak dál.

Hmi **A** **E⁶** **G#** **G** **F#**
 R1: To se ti to píská, jsi pod párou,
 H⁷ **E⁶** **F#** **G#**
 náladu máš stálou, ne jako já.

R2: Dej si pozor at' tě nevypískám,
 začnu třeba to svý Summertime.

2. Kdo se to tu tak po ránu kouká
 zase jenom brouci z vitríny
 takovej brouk nemá v hlavě brouka
 šlápne-li vedle tak jen do hlíny

R3: Počkej brouku já tam pustím Beatles
 budeš klopit krovky, to si piš.

E **E⁷** **A** **H⁷** **E** **E⁷** **A** **H⁷** **E** **E⁷**
 *: Někdy je mi shůry dáno a někdy: babo, rad',
A **H⁷** **E** **E⁷** **A** **C#⁷** **F#⁷**
 říkám si: no nevidáno, lásko, jsi pryč, hm, tak tedy at',
H⁷ **E**
 no tak at'.

*:

3. Kdo si to tu tak po ránu píská,
 zase jenom konvička na čaj,
 až si najdu cestu ke svejm štístkám,
 rozdám si to s tebou, na to mám.

E⁶ **F#** **G#** **E⁶** **F#** **G#** **E⁶** **F#** **G#** **E⁶** **F#** **G#**
 R1: + ne jako já, ne jako já, ne jako já ...

- Ami** **Fmaj⁷** **E** **Ami**
 1. Možná na mě léto působí, jeho vůně, chuť i žár,
 Fmaj⁷ **C** **E** **Ami**
 že si chvílemi jako blázen či jak dítě připadám,
 Fmaj⁷ **C** **G** **E** **Ami**
 že si chvílemi jako blázen střípky léta v sobě strádám.
2. Provoněnými stráněmi chodím večer po špičkách,
 hladím dlaněmi drsnou kůru, kapky rosy počítám,
 hladím dlaněmi drsnou kůru, pod hvězdama hlavu skládám.
3. V horských tůních smejuvám ulic prach, zkouším ptačí písňě hrát,
 i když nemají slova žádná, pokouším se tisíckrát,
 i když nemají slova žádná, každá z nich svůj smysl skrývá.
4. Nedá se to říci básněmi, to samo léto píše v nás,
 je jich stále víc - stránek bílých, i když se to divný zdá,
 je jich stále víc - stránek bílých, které ještě popsat zbývá.
- Ami** **Fmaj⁷** **E** **Ami**
 *: Možná na mě léto působí, jeho vůně, chuť i žár,
 Fmaj⁷ **C** **G** **E** **Ami**
 že si chvílemi jako blázen střípky léta v sobě strádám.

Lod'

Nezmaři/H. Gillespie, J. F. Coots

1. Až hokynáři smažou ti dluh,
příměřím bouří pročistí vzduch
lod', která na dně má šrám.

2. Pak v kalendáři otočíš list
a nadějí svou si nebudeš jist,
plout proti proudu máš sám.

R: Do týhle lodi teče,
nám šplouchá na maják,
my nečekáme vkleče,
až zahalí nás černej mrak.

3. Kormidelník si říká Noe
a plachty jsou holky povětrné,
k nám na palubu jsi zván.

4. Už začali hrát, je nejvyšší čas
v gumovkách tančit poslední waltz,
lod', která na dně má šrám.

5. Bere nás proud a kocovina,
v plachtoví hvízdá meluzína,
mýlil se v mýlích náš plán.

R: (2x)

6. Jen za kormidlo s nadějí ber,
k pevnině vždycky najde si směr
lod', která na dne má šrám,
lod', která na dně má šrám,
k nám na palubu jsi zván!

1. Čím dál víc je někde v nás,
 Hmi C D (A⁷ D)
 čím dál víc nás proniká,
 G C G
 že jednou prolomí se hráz
 A⁷ C D G
 samých frází, maják naděje až zabliká.

2. Schází nám poctivej prám,
 ztrácí vítr z plachtoví,
 jak starej Bludnej Holanďan
 stále čekám, na otázky kdo mi odpoví.

R: Kde je síla lidí,
 C D⁷ G
 C D⁷ G
 kde je víra v nás,
 C D⁷ G Emi
 kolikrát pravdou zbití
 A⁷ D⁷ G
 nastavíme ještě druhou tvář?

3. Každý má svou malou loď,
 svoji vlajku vztyčenou,
 a každý z nás je lodivod,
 který nemá v žádných mapách cestu značenou.

R:

4. Možná, že se potkají,
 až nový vítr začne vát,
 k otázkám, co se šeptají,
 na týchle lodi odpovědi dávno budem znát.

R: Kde je síla lidí,
 kde je víra v nás,
 kde je víra lidí,
 kde je síla v nás?

1. Když se tak zpátky dívám na začátek všech svých let,
 D D C
 D C
 prach ze vzpomínek smývám, otvírám barevný svět,
 D D7 G
 tak tady jsou, už si vzpomínám
 A Hmi G D
 na tváře časů těch, kdy neznala jsem spěch.
2. Přišel jsi s duhou v dlani, na plátnech byl tvůj svět,
 maloval jsi usínání, dokonce i motýlí let,
 tak tady jsou, už si vzpomínám
 na tváře přátel tvých, tam věčně byl jen smích,
 G G/F# Emi A D
 a jak za týdnem týden šel, mně ze světa se pořád tajil dech.
- *: Já chtěla říct: tohle není fér,
 D D7 G
 A Hmi G D
 brát si lásku na úvěr, já nechci druhá být,
 G G/F#
 co ode mě jsi z lásky vzal,
 Emi A Hmi G D
 to do studených pláten hned jsi dal, já nechci druhá být.
- R: Chci zase slyšet hezká slova, hebká, krásně sametová,
 G G/F# Emi A
 G G/F# Emi A D
 ponořit se do těch tónů, nechci, já už nechci sama být.
3. Na plochách plakátových ve stínu reklamních vět
 je o výstavách nových prý krásný malířů svět,
 tak tady jsou, už si vzpomínám
 na barvy z rukou tvých, na horko v závějích,
 G G/F# Emi A Hmi
 od malovaných krásných stromů chce se mi zas jednou domů jít,
 G D
 musí to tak být.

R:

Mám rád to krásné děvče za řekou

Nezmaři/Jiří Voldán

G C G D G D
1. Za noci stříbří se řeka, vlny za vlnama jdou
G C G D G G⁷
a tam na lodičce čeká tulák na dívku svou,
C G C G C A⁷ D⁷
z lodičky skryté tam v olšovi kouzelná píseň za noci zní:

G D⁷ G C G
R: Já mám rád to krásné děvče za řekou,
D⁷ G G⁷
vždy, když měsíc plá, sedím u vesla,
C Cmi G Emi
[: a když její hlas zaslechnu v daleku,
G D⁷ G (C Cmi G D G)
pluji tiše za řeku. :]

2. Olše se nad vodou sklání a smáčí v ní větve své,
na lukách v podzimní záři kvetou ocúny mámivé,
a chlapec dívá se na měsíc, jako by celému světu chtěl říct:

R:

1. Přišel pravěk zas o něco dříve,
a s ním vítr přines' mamuty,
jejich dusot už je slyšet z dálky,
bude žrádlo na tudy.

2. Celej měsíc kopali jsme jámu,
pak přišel očekávaněj den,
bylo slyšet těžkou tupou ránu,
už je tam, nemůže ven.

R: Mamuti, mamuti, na kořínky, na bobule seru ti,
kolem běhá hora masa, jó, to bude krása,
přežerem se zase k prasknutí.

3. Mamut zmizel skoro celej v díře,
kouká mu jen špička chobotu,
chytrou lstí my přemohli jsme zvíře
časně ráno v sobotu.

4. Celej tejden ležíme a žerem,
nemáme už na nic náladu,
mastný brady tiše svítí šerem
a já toužím zase po hladu.

R:

1. Modravý dým z cigaret stoupá,
za oknem mým nebe se houpá,
z plakátů cár po dešti zbyl,
pomalu svítá, pomalu svítá.

Ami D7 G
R: Místo lampy večerní
Ami D7 G
čekám, až se rozední
Dmi G E
den loučení.

2. Čaj poslední v hrníčku míchám,
na stěně stín, dnes nepospíchám,
snad je to tím, že dnešní den
pomalu svítá, pomalu svítá.

R: (2x)

- Ami** **C**
 1. Tahle první zkouška našich mostů společných
Dmi **Ami F G**
 základy má slabý, jak se zdá,
Ami **C**
 do trávy tě unýst společností báječných,
Dmi **Ami G**
 povodeň v nás zhasí oheň dřív.

- C G** **F**
 R: Tak žijem dál, at' tráva hoří,
Emi **F G**
 semínka ze tvých snů teď sbírám potají,
C G **F**
 slunce at' dál stíráš z tváří,
Emi **F Ami C G Ami C G Ami**
 než rampouchy v nás zmrznou, roztají.

2. U Zdi nářků půlnoc klade věnce pohřební,
 stébla duší nechaj' trávu růst,
 z mostů zbyla lávka, z řeky potok za pár dní,
 drželi jsme, budem držet püst.

R:

3. Stébla trávy staví naše mosty společný,
 z břehu na břeh musíš přejít sám,
 převozník se opil létem, čas je zbytečný,
 potají tě přes most vodívám.

R:

Musíš jít dál

Nezmaři

1. Když ti nohy už nějak neslouží, musíš jít, jít dál,
a když občas šlápneš do louží, musíš jít, jít dál,
když už nemáš střechu nad hlavou a jenom kapsu děravou,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
2. Když tě přítel tvůj někdy oklamal, musíš jít, jít dál,
jenom rukou mávni, čert to vzal, musíš jít, jít dál,
jenom na sebe se spoléhej, štěstí u druhých nehledej,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
3. Když boj svůj předem prohráváš, musíš jít, jít dál,
a když ruce do klína pokládáš, musíš jít, jít dál,
jenom nevěš hlavu, to chce klid, uvidíš, zas bude líp,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
4. Když tě smůla někdy provází, musíš jít, jít dál,
anebo když máš spoustu nesnází, musíš jít, jít dál,
jen lidem zlým se vyhýbej, názor svůj si uhlídej,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
- 5.=1. + musíš jít, jít dál

1. Na nejtenčí nitce mě přivedeš zpátky,
jestli budeš o to jenom trochu stát,
až z poslední síly vyrovnám splátky,
potom doufám, že mě ještě budeš znát,
nehledám znamení tam, kde nepíšou "zde hrozí pád".

2. Do nejhlubších studní budem kameny házet
a čekat, jestli vůbec doletí,
až srdce všech zvonů jednou podlehnou zkáze,
pak naše kroky stříbrem posvěťí,
nehledám znamení tam, kde nepíšou "zde hrozí pád".

R: V prázdných oknech věžáků teď hledám aspoň stín něčím známý,
jsme jak pyšní spáči, co proti své vůli
se jenom občas ze sna probudí,
a ty můžeš ptát se, jestli kousek té smůly
mě jednou za čas trochu povzbudí,
nehledám znamení tam, kde nepíšou "zde hrozí pád".

Neuhádneš

Nezmaři/Miki Ryvola

1. Neuhádneš, holka, kde se ti chlap ve snu toulá,
mapy v očích spánkem přikrejšvá,
jenom on to ví, ptej se, nepoví,
vedle tebe v noci nebejšvá.

2. Neuhádneš, holka, odkud se před ránem vrací,
zbytečný je všechno pátrání,
marně se ho ptáš, málo, málo znáš
cesty, který končí svítáním.

- R: Každěj dnešní den míval svý včera,
voda stojatá bejšvala proud,
hádej, hádej, kam může tenhle chlap
bez tebe každou noc plout.

3. Neuhádneš, samá voda, dej se poddat,
zbytečně a marně voláš "stůj!",
[: málo o něm víš, zatímco ty spíš,
od večera k ránu není tvůj. :]

1. Barvím si každý večer vlasy černým flórem
Ami **F** **D**7 **G**
C **C/H** **A**7 **D**mi
a místo briliantů hvězdy navlékám,

G **C** **A**7 **D**mi
[: pevný bod osamělých, bez ohně jsem dýmem,
C **G** **C** **Emi**7/H
všude vítaná. :]

2. Pro všechny nevěřící jejich pevnou vírou
a v každém zrození jsem navždy svobodná,
[: odcházím bez ovací, vždycky dluhy splácím,
slibům vzdálená. :]

3. Zvědavým milencům jsem jejich dobrou vílou
a jiný rozměr dávím věcem zbytečným,
[: matkou jsem opuštěných, nadějí i silou,
ve snech zůstávám. :]

Ami **F** **D**7 **G**
4.=1. + barvím si každý večer vlasy černým flórem ...

- Emi C Ami G**
 1. Tam v dálce jeho hora ční,
C Ami C G
 kde mlha skály smáčí,
C Emi Ami Emi
 tam jeho cíl je sváteční,
D C
 tam navzdory všem kráčí,
D G C G D
 chce být blíž, jen blíž svým snům.
2. Tisíckrát lidským světem zklamaný,
 stokrát z vrcholků se dívá,
 tak nespoutaný tak svobodný,
 o dnešním dni jen sníval,
 až bude blíž, jen blíž svým snům.
3. Tam, kde orel křídly vrhá stín,
 kde se čas jen slovem stává,
 lidská touha kráčí slunci vstříc
 a je stále blíž těm břehům,
 břehům světů svobodných.
4. Člověk uzavřený v klínu skal
 vzhůru nese svoji víru,
 co všechno ztratil, to dneska dal
 své skále, svým rukám, svou sílu
 žene dál, jen blíž svým snům.
5. On život horám odkázal,
 k slunci obracel se tváří,
 jak ten orel našel svůj klid a dál
 mu z očí svítí a září
 touha jít výš, jen blíž svým snům.
- 6.=3.
7. Každé vítězství má svou vlastní tvář,
 každý člověk svůj boj svádí,
 ať nosí v srdci zlobu či snář,
 vždy k výšinám nás vábí
 touha jít výš, jen blíž svým snům.

C **E**
1. Hospodin-stavitel nakreslil kruh,
Ami **E** **C7**
dole buď voda, no a nad ní vzduch,
F **Fmi** **C** **A**
fortel měl a k tomu píli i fóř,
D **G**
glory-haleluja zapěl andělskej chór.

R: Hřebíkú pár a trámú,
hřebíkú pár a trámú,
víte už, jak příběh začíná,
každej to kdysi četl v dějinách.

2. Když Noe viděl, že se kaboní,
pár zeber sehnal a pár pakoní,
přitesal trámy, pak vystužil kýl,
klidně mohlo tehdy pršet o pár let dýl.

R:

3. Tak běžel čas a vývoj šel dál,
Šalamoun král zem spravoval,
vousy si pohladil, řek': povídám,
teď hned tady postavte chrám!

R:

4. Sám ďábel se smál, ví asi svý,
někdo má konečný řešení,
máš-li dost kuráže, tak můžeš jít blíž,
nevinnému staví kříž, staví kříž.

R: (4x)

- Emi** **Ami Emi** **D**
1. Padly vody hluboký, padly vody hluboký,
Emi **Hmi Emi**
pobraly louky široký.
 2. I to drobné kamení, i to drobné kamení,
na kterým sedá labuti.
 3. Ptám já se tě, labutě, ptám já se tě, labutě,
těžko-li plynout po vodě.
 4. Ne tak těžko plynouti, ne tak těžko plynouti,
jak po někom toužiti.
 5. Toužení je velká moc, toužení je velká moc,
ještě horší nad nemoc.
 6. Pro nemoc je bylinka, pro nemoc je bylinka,
pro toužení panenka.
 7. Pro nemoc je koření, pro nemoc je koření,
pro toužení nic není ...

Pavučina

Nezmaři/Dick Smith, Felix Bernard

A Hmi7 C#mi7 D
*: Dlouho se zdá, že to bývám jen já,
C#mi7 D C#mi7 Hmi7
kdo spálil se postý a neví, jak dál,
C#mi7 F#mi7 H7 E7
a možná se mýlím, když právě v té chvíli
A Hmi7 E7 A Hmi7
si zpívám.

E7 A
1. Splétám dál svoje sítě,
Hmi E7
uvidíš, polapím tě,
D
klidně braň se, jak chceš,
C#dim E7
mně stejně neunikneš,
H9 E7 A
dávno už je upředen můj plán.

2. Jen já vím, jak to bude,
omotám si tě všude,
v mých pavučinách
tě opustí strach,
až zatáhnu síť a budu jen tvá.

C# G# C#
R: Vystoupíme k nebetyčným výškám,
G# C#
na vrcholu budem spolu stát,
E H7 E C#mi
uhádneš-li, po čem se mi stýská,
F#mi H7 E E+
zhoupneme se lásce na vlnách.

3. Jen já vím, jak ti bude
po těle, zkrátka všude,
v mých pavučinách
tě opustí strach,
až zatáhnu síť a budu je tvá.

*: Ničíš mé sítě, ničíš můj klid,
všechno je jinak, než mělo by být,
v tvých pevných poutech mě sám klidně houpeš
a já zpívám.

4. Naučím tě jiným trikům
proti tvým stálým zvykům,
teď necháš se vést, jak já umím plést,
mně se líbí hlad' mě-obrat' mě.

R:

5.=4.

E7 **D** **C#dim** **E7**
+ teď necháš se vést, jak já umím plést,
H9 **E7** **A**
mně se líbí hlad' mě-obrat' mě.

- Ami D G E7**
 1. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
Dmi E7 Ami G C
 stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
Dmi G
 [: ani vodu nepřeliješ sítem,
C C/H Ami
 někdy je strašně málo chtít,
Dmi E7 Ami G(E7) C(Ami)
 já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou. :]
2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
 zdá se, že nemíniš mě vážně brát.
 [: kolik času nám to ještě schází,
 nebo je všechno dávno pryč,
(F)
 a za čím se to vlastně máme stále hnát? :]
3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
 vím, že se leccos těžko obchází,
 [: radši zkusím někde jiný příběh,
 který bude lepší konec mít,
 ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :]
4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
 stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
 ani vodu nepřeliješ sítem,
 někdy je strašně málo chtít,
 já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou ...

- G**
 1. Rozečtenou knížku třímám,
C
 jako by to byl ochrannej štít,
G
 všechný vostrý slova pěkně vodráží,
C
 já se můžu mezi řádky skrýt,
G D Emi A
 na křídovém papíru najdu jen tak z plezíru
G D G C D (G⁷)
 větu, která hlasem zvonů chtěla znít.
2. Potom pěkně do poslední čárky
 opíšu ji aspoň tisíckrát,
 počítám, že stejně těžko vystačím,
 jak se budou lidi o ni prát,
 nakonec ji jen tak z lehu pustím rovnou do oběhu,
 větu, která hlasem zvonů chtěla znít.
- C G**
 R: Až se ušmudlaná pěkně sama vrátí k nám,
C D
 nejprve ji pošlu umejt a pak obojek jí dám.
3. Uvařím jí nejdřív silnou kávu
 a pak bude nejspíš zralá spát,
 až se vzbudí, tak jí možná vysvětlím,
 že si se slovíčky nesmí hrát,
 u okna jí nenápadně zašeptám, že není na dně,
 věta, která hlasem zvonů chtěla znít.
4. Pochopí, že měla prostě smůlu,
 za chvíličku zkrotne, to já znám,
 jenom doufám, že mi aspoň uvěří,
 že ji ani za nic neprodám,
 až přebolí ten pád z výšky, zaženu ji zpět do knížky,
Emi A
 větu, která hlasem zvonů chtěla znít,
G D C D# G
 větu, která hlasem zvonů chtěla znít.

1. **Emi** **D** **C** **G**
1. Jen vítr zpívá si, když hvězdy blednou,
 Emi **D**
 po nitích tma se rozpárá,
 Emi **D** **Ami**
 a v hlavě prázdno, snad chut', touha být,
 C **G** **H⁷** **Emi**
 duše má se už bytí vzdává.
2. Tak jak loňský sníh má den barvu šedou,
 bláznů smích denně potkávám
 a sama bloudím po zrcadle hrůz,
 trápení se v bílém vdává.
3. Já chtěla jsem poslat jenom pár řádků,
 papír má slova utopí,
 obálka rozfoukla schránku jak dým,
 známku spolyká pošták hloupý.
4. Pak chtěla jsem za tebou do dálky přijít,
 každá z cest se mi vyhýbá,
 rozcestí spletla svůj směr do uzlů,
 takové to už prý bývá.
5. A město mě zoufale za vlasy drží,
 podloubí můj stín roztírá,
 a jak ten stín ztrácím tvar také já,
 poslední kapka černou smývá.
6. Tak chtěla bych utíkat tam, kde se bloudí,
 kde jen pláž nohy zastaví,
 a vidět nebe, jak moře políbí,
 špína, hluk a lidi mě dáví.
7. A do noci sama sobě se ztrácím,
 zůstávám stát i odcházím,
 něco se láme a trhá, zbude spleen,
 obětní kámen bohům vrátím.

1. Kolik milionů let ten náš starej dobrej svět
 kolem vlastní osy otáčí se dál,
 za tu dlouhou řádku dní, dřív, než přijde poslední,
 každěj hledá ten svůj pevnej bod a cíl.

R: Kolik nových lásek pozná, neví sám,
 ještě nezná, co je upřímnost a lest,
 ještě dlouhou dobu bude kráčet k vám,
 nedoví se, kolik mine správnejch cest.

2. Zdálo by se, že se dá tahle cesta klikatá
 pěkně natáhnout a zbavit se malérů,
 jednou na to přijdeš sám, že je život krátkej flám,
 je to jenom půjčka dnů bez úvěrů.

3. Je to přece jenom v nás, aby ten propůjčenej čas
 nebyl prázdnej jako bez myšlenky rým,
 až budou nám to účtovat, na straně dal a má ti dát
 bude sláva jako polní trávy dým.

R: S poslední svou láskou budem o kus dál,
 snad poznáme upřímnost a lest,
 za tu dlouhou dobu došli jsme až k vám,
 [: po tý správný cestě nechali se vést. :]

D
 1. Když potkal jsem tě tenkrát zmáčenou
C **G**
 a ranní tramvaj odzváněla pátou,
Emi **Hmi**
 nad horkým čajem naslouchal tvým snům,
G **A7**
 přál jsem si být ránem všech tvých dnů.

D(E) **G(A)** **D(E)**
 R: Jako proutku mávnutí sílu mít,
G(A) **D(E)**
 z dlaní smůlou pálených vodu pít,
G(A)
 živou vodu v pohádkách jen dávají,
Emi(F#mi) **Hmi(C#mi)** **D7(E7)**
 pramen lásky hledám dál potají.

2. Časem splnily se všechny přání tvý:
 velký auto, velkej dům a spousta známých,
 zážitky z míst, který jsem z knížek znal,
 prostě život dával víc a míň si bral.

R:

3. Kolem míhají se stíny všedních dnů
 a místo barevnejch snů prázdný rámy,
 i plány, o který jsem kdysi stál,
 vzal strejda čas a odnesl je v dál.

R: (2x)

Praštěná láska

Nezmaři/Miki Ryvola

F **Dmi** **B^bmi** **C**
1. Mám z tebe hlavu jako klíčku pro ptáčky
Gmi **C** **F**
a věř mi, jsou to muka,
Gmi **C** **F** **Dmi**
a když se na čas ptávám kukačky,
 A **Adim** **Gmi** **C**
tak mlčí, nezakuká.

2. Mám z tebe hlavu jako kouli skleněnou,
že unesu jí stěží,
a když se k tobě, lásko, nakloním,
tak mi v tý hlavě smutně a tichounce sněží.

Amaj⁷ **C^{#dim}** **D** **Dmi⁷**
R: Má praštěná lásko, půjdeme spát,
 Amaj⁷ **C^{#dim}** **D** **D^{#dim}**
večer už přichází z polí,
 Amaj⁷ **Fmaj⁷** **Amaj⁷** **F^{#7}**
budeš zas celou noc nádherně lhát,
 H **Hmi⁷** **F** **E⁷**
potom za svítání hlava mě bolí.
 Amaj⁷ **C^{#dim}** **D** **Dmi⁷**
Řeči máš krásný a slibů jezero,
 Amaj⁷ **C^{#dim}** **D** **D^{#dim}**
sám věříš vlastnímu lhaní,
 C^{#mi} **F^{#mi}** **Hmi** **B^b**
stejně tě ráda moc poslouchám, mizero,
 Amaj⁷ **C⁷**
k ránu, když mluvíš ze spaní.

3. Mám z tebe hlavu jako vázu hliněnou
a s prasklinou jak nitka,
až skončí tvoje věčný toulání,
možná zas ve váze rozkvete barevná kytky.

4.=1.

R:

Přicházíš

Nezmaři/Peter, Paul & Mary

1. Přicházíš cestou dobře známou po špičkách
a dobře víš, že čekám jako tolikrát,
ve snech svých s věčnou touhou.

2. Stále víc já musela sama sobě lhát
a věřila jsem, že se jednou vrátíš rád,
přijdeš sám zpátky k nám.

R: Sen je pryč, dlouhý čekání
na jedinej den, co mi přinese klid
a do mých očí zpátky světlo vrátí,
ptát se "proč?" je teď zbytečný,
stejně odpověď nikdo nebude znát,
proč si tedy se slovíčky hrát,
to už znám, to už znám,
to už znám, to dobře znám.

3. Lásko má, stokrát díky za to, že tě mám,
ty plníš duši mou, jak plní víno džbán,
slyším zas známý tón.

R:

Ráno bylo stejný

Nezmaři/Žalman

1. Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
v druhý ruce holku, to zavazadlo svý,
a tý holce v sáčku řek': "Dobrýtro, miláčku,
podívej se do dále, uvidíš dvě smutný koleje na silnici."

2. Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,
ospalí a nudní byli po flámu,
kouřili partyzánku, dým foukali do vánku,
dívali se do dále, viděli dvě smutný koleje na silnici.

R: Ráno bylo stejný, nesváteční,
na tvářích počasí proměnlivý,
rádio hlásilo: na blatech svítá,
každej byl tak trochu sám, hm.

3. Holka, zvedej kotvy, nikdo nás už nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít,
koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje na silnici.

R:

1. Z prošlých bran mám ztvrdlou kůži, z pokání mám ztichlý hlas,
 usínám, na prsou růži, kráčím tam, kam poutník Čas,
 v myšlenkách se potká s pýchou a úctu obcházel,
 poznání, den ze dne vzrůstěj, varuj nás všech příštích zel.
2. Z písní znám, že lidé selžou, v očích strach a příkoří,
 zabíjí své vlastní stíny, v touze mít jdou pokořit,
 lhostejní jsou k trnům zvůle, když lásku potřísní,
 poselstvím být, čistým štítem, modlitbou, jak přežít s ní.
3. Každý z nás se z bídy schoulí k výmluvám a ústupkům,
 poskládá si vůli z boulí, sladí styl a faleš strun,
 [: každý z nás už cítil lítost a sílu smíření,
 hledat ráj je lidský úděl, víra v něj nás nezmění. :]

Řeka

Nezmaři/Gordon Lightfoot

1. Zase dál jako dřív, to vážně se nedá,
koho z vás zajímá, co tak bídě se hledá,
jak jen mám v klidu říct, že jsem dávno svá,
podobných na tisíc jen se dívá.
2. Ani já nechci víc, zase tím, kdo jen platí,
u dveří postávám, jako stín se pak ztratím,
pramení v žilách mých řeka pálivá
a svůj žár po nocích těžko skrývám.
3. Přibitá na polštář, do očí světlo bodá,
napořád v zajetí, než mi klíč někdo podá,
odejít po špičkách, dokud mám chuť vstát,
zanechám na stěnách otisk dlaní.

G **Hmi** **C**
1. Jako by se zdálo, že ty slova dobře znám,
Ami **Emi** **C** **D**
zůstaly mi v paměti, už si vzpomínám,
G **Hmi** **C**
ráno bylo stejný jako všechny předešlý,
Ami **Emi** **D** **G**
říkal jsi, že musíš jít jenom na pár dní.

C **G** **Hmi** **C**
R: Ráda vracím zpátky věty, cos' mi říkával,
Ami **Emi** **C** **D**
den zatáhnem roletou a bude nocí dál,
C **G** **Hmi** **C**
jsi jako básník, který právě našel volný rým,
Ami **Emi** **D** **G**
schováš mi ho pod polštář, než se probudím.

2. Občas se mi taky stává že nic neslyším
procházím se ulicí a lidi nevidím
připadá mi nějak zvláštní ta má nálada
chvíli se s ní nadnáším a chvíli propadám

R:

3. Na notovém papíře jsi nechal krátkej vzkaz
že ti se mnou bylo fajn a že se vrátíš zas
vrátíš se i s kytarou a než se probudím
sám si dveře odemkneš klíčem houslovým.

Světlo v tmách

Nezmaři/Laurie Lewis

1. Jdou níž mraky černý a stín na očích mám,
už svý doktory nevolej, ty já nepostrádám,
a vůbec neplakej, že do tmy odcházím,
jen si sedni vedle mě blíž a já ti řeknu, co vím.

R: Vidím světlo v tmách, jak mě volá dolů k nám,
paže přátel jsou vztažené ke mně, já se jich dotýkám,
vidím světlo v tmách, bude stále při mně stát,
šťastná budu a víc nemusíš se o mě bát.

2. Mně stýská se po bouřkách a od blesků mám půst,
moje tvář, sežehlá od slunce, už cítí trávu růst,
to víš, že mi nejvíc schází tvý pohlazení,
víc prozradit nesmím, Pán dal mi znamení.

R:

R: + šťastná budu a víc nemusíš se o mě bát ...

1. **Ami C G Dmi**
Máš už spát, klidně spát,
C E7 Ami
sen ti vrátka otevírá,
Ami C G Dmi
máš už spát, klidně spát,
C E7 Ami
křídlem noc únavu stírá.

C Fmaj7
R: Už ovečky jdou tajemnou tmou,
C E7 Ami
flétna jim tichounce zpívá,
C G Dmi
máš už spát, klidně spát,
C E7 Ami
sen ti vrátka otevírá.

2. Víím, právě vyplouváš na jezero snů,
mírný vánek loďku hýčká,
snad v dálce uvidíš křišťálový klíč,
tím ti den odemkne víčka.

Ami C G Dmi
R: + máš už spát, klidně spát,
C E7 Ami
sen ti vrátka otevírá ...

1. Chtěl jsem jen říct: nebudu jak ty vůbec konvenční,
 G **D** **G** **C** **G**
 A **D**
 že tvý chyby nevnímám,
 G **D** **G** **C** **G**
 snad jsi chtěl víc a ze všech přání jedno zůstává,
 A **D**
 i když hvězda nepadá.

R: Znáš a máš jen lež a radost z výmluvy,
 Emi **Hmi**
 Emi **Hmi**
 snaž se zapomenout,
 Emi **C**
 smaž ty hořký dny, už nejsou námluvy,
 A **D**
 je čas na rozmyšlenou,
 Emi **C**
 vrátit zpátky sen jen o jeden den
 A **D**
 dřív, než určí nám soud.

2. Kdo co má mít, úřady za nás lehce rozdělí,
 všechno se na půl nedává,
 zůstal ti byt, mně zase párek starejch postelí,
 ve kterejch nikdo nespává.

R: Znam ty nálady, kdy nikdo nepřijde,
 čekám zazvonění,
 další návštěvě, který to nevyjde,
 píšu do rozednění
 o tom, že tenhle krok moh' snad počkat rok,
 dát čas na usmíření.

3. Teď každej má půl, půl věcí, který smysl nedávaj',
 jsou jako domy bez dveří,
 jak bez židle stůl, jak víra v lásku, která zůstává,
 když už se slovům nevěří.

R: Ptát se budem, proč to nešlo beze lží,
 kdo z nás pravdu teď má,
 chtít a vědět, na čem hlavně záleží,
 ta lež i pravda se zná,
 není to žádněj pech, chytíme druhej dech,
 zkusíme znovu jít dál.

1. Tady mě máš, taková jsem,
 tak se s tím smiř a zahod' ranec iluzí,
 tady mě máš, tak si mě vem,
 a dej si pozor, možná tě to zamrzí.

R1: Já nejsem pláž, ale ani skála,
 rodokmen můj začíná vichřicí,
 tys ještě snil, já už tu stála,
 vítr ve vlasech a oči dychtící.

2. Málo mě znáš, jsem jak zlej sen,
 a možná bude líp, když půjdeš o dům dál,
 tak proč se ptáš, jakej byl den,
 když teď je noc a já už rozepínám šál.

R2: Už tisíc let trofeje sbírám
 a sbírku mou mi bouře rozmetá,
 svý tělo zničím, to nepopírám,
 a svobodná duše s větrem odlétá.

R1: (2x)

3. Tak to jsem já, ty už máš strach,
 tohle já poznám - koukni se mi do očí,
 ale je pozdě, zvedá se prach,
 obejmi mě a svět se s náma roztočí.

R3: Ztrácíme dech v labyrintu tónů
 a smysly proplétaj' se hořkou závratí,
 opadá rez na srdcích zvonů,
 tahle noc už se ti nikdy nevrátí.

R1: + vítr ve vlasech a oči dychtící ...

1. Vím, co smím, když se večer přiblíží,
vím, co smím, bez nějakých potíží,
dobře vím, co mít rád, abych mohl, jak chci, hrát,
vím, co smím, a vím, co může stát.

R: Minuty jdou, krátí se den,
kdo pospíchá, jde z kola ven,
pomalu jít ale nebaví,
s napětím čekám, kdy čas se zastaví

2. Ten, kdo má času míň, než by si přál,
ten, kdo má vůli, co ho táhne dál,
měl by mít i cit, jak rychle a kudy jít,
to mu dává šanci mezi námi dlouho být.

R:

3. Každěj z vás je strůjcem štěstí, co ho provází,
každěj z vás je strůjcem veškerých svých nesnází,
a tak dál chci hrát a tom, co mám a nemám rád,
každěj z vás mě může až do rána poslouchat.

R:

Zamkni dům

Nezmaři/Randy Stonehill

C

R: Zamkni dům, nech ďábla noci,
zamkni dům, at' se nedostane k nám,
zamkni dům, nech ďábla noci,
[: zapal svíci, at' je ďábel sám. :]

C

1. Já když jsem byla ještě malá,
zamkni dům, nech ďábla noci,
s dobrým i zlým jsem si hrála,
zamkni dům, at' se nedostane k nám,
mnoho let a mnoho smutků,
zamkni dům, nech ďábla noci,
mně dává účet ze zlých skutků,
zamkni dům, at' se nedostane k nám.

R:

2. Slyš dobrou radu, než tě zmámí,
zamkni dům, nech ďábla noci,
vždyť ďábel chce být stále s námi,
zamkni dům, at' se nedostane k nám,
láskou sílu Pán ti dává,
zamkni dům, nech ďábla noci,
když zlost v díle neustává,
zamkni dům, at' se nedostane k nám.

R:

*: Hej, hej, hej, zamkni dům,
hej, hej, hej, zamkni dům,
hej, hej, hej, modlitbou,
ďábel nepřijde už za tebou.

3. Má máma mi tak zpívala,
zamkni dům, nech ďábla noci,
i od táty jsem slýchávala,
zamkni dům, at' se nedostane k nám,
vzhůru k sobě vzal je Pán,
zamkni dům, nech ďábla noci,
teď sama tobě zazpívám,
zamkni dům, at' se nedostane k nám.

R: + zapal svíci, at' je ďábel sám ...

1. V září **Cmaj7 C#dim Dmi7 C#maj7 Cmaj7** lásce už se nedaří,
Cdim Dmi7
 podzim zle mě napadá,
Bbmi7 Cmaj7 G74 G
 já uvadám.
2. V září babí léto na tváři,
 nechce se mi do psaní,
Cmaj7 C#maj7 Dmaj7 D#maj7 Emaj7
 je svítání.

R: **Fmaj7**
 Jó, holka, to víš,
F#dim Emi7
 se mnou vždycky byl kříž,
D#maj7 Edim Dmi7
 tenhleten list po sobě nechci číst,
C#maj7 Ddim Cmi7
 někdy slova jsou jako z olova,
C#maj7 G74 G+
 někdy i med chutná jak jed.

3. V září dopisům se nedaří,
 každý jdem svou pěšinou
 vlastní vinou.

R:

4.=3.

Zobák ptačí

Nezmaři

C **A7** **Dmi** **G** **G+**
1. Život jak obrázek od Lady dávno skončil, už jsem velká holka,
C **A7** **Dmi** **G** **G+**
natrpklá jak víno z Moravy, když mě občas někdo nepofouká,
C **F** **Fmi**
zpívám, a to mi stačí, zpívám jak zobák ptačí,
C **A7** **Dmi** **G** **C G5+**
prej kdo zpívá, ten se nebojí, tak vzhůru na refrén.

2. Stále držet krok mě nebaví, do svejch snů se tiše vkrádám,
pořád dívat se ti do hlavy přešlo, už nestrádám,
zpívám, a to mi stačí, zpívám jak zobák ptačí,
prej kdo zpívá, ten se nebojí, tak vzhůru na refrén.

Dmi **G** **Emi** **A**
R: I skřivan přestal zpívat, tiše kouk',
Dmi **G** **Emi** **A**
a datel, zdálo by se, v rytmu tlouk',
Dmi **G** **Emi** **A**
a na rybníce párek labutí
Dmi **G** **Fmaj7** **Fmi**
poslouchá, krky k prasknutí.

3. Vlak mi ujel, jizvy srůstaly
někdy rovně, jindy šejdrem,
koleje po něm zůstaly,
ale o ty přece vůbec nejde,
zpívám, a to mi stačí, zpívám jak zobák ptačí,
prej kdo zpívá, ten se nebojí, tak vzhůru na refrén.

R: Na obloze hejno vrabčáků
vyvádí jak já po jabčáku
a nad topolem podle skal
jakoby někdo zatleskal.

C **F** **Fmi**
*: Zpívám, a to mi stačí, zpívám jak zobák ptačí,
C **A7** **Dmi** **G** **C**
prej kdo zpívá, ten se nebojí, tak vzhůru na refrén.

R: Zpívám beze slov, vítr je sfouk',
slavík se přidal, předtím špačky tlouk',
a na rybníce párek labutí
poslouchá, krky k prasknutí.

Dmi **G** **C A7** **Dmi** **G** **C**
4.=1. + ten se nebojí, ten se nebojí ...

Zvláštní rána

Nezmaři/Jim Croce

1. Když je půlnoc vzpomínkou,
k ránu už jen chvíle zbývá,
najednou se nechce spát
a s divnou lehkostí se zpívá.

R: Všichni, kteří ve své krvi stejnej bacil maj',
tak se v těchhle zvláštních ránech potkávaj'.

2. Víno zvláštní kouzlo má,
v duších přehradý se hroutí,
pak se snadno vzpomíná
na zámek z vrbovýho proutí.

R:

3. A když za oknem je den,
lampy dohasínaj',
barman dávno šel už spát,
venku ptáci forte zpívaj'.

R:

1. **G** **E7**
 Žárlím, já si žárlím,
Ami7 **D7** **G Emi Ami7 D7**
 vím, že se to nemá, mně to nedá, nedá spát,
G **E7**
 žárlím, já si žárlím,
Ami7 **D7** **G G7**
 řekni, proč, řekni, na všechno pěkný, i na to tvý.

R: **Ami7** **D7**
 Žárlím si jen tak
Ami7 **D7**
 třeba na bouřkovej mrak,
Hmi **G7 F#7 F7**
 žárlím na chvíli
E7 Ami7 D7
 na křídla motýlí,
Ami7 D7
 žárlím na déšť, i když studí,
Ami7 D7
 žárlím na slunce, jak se nudí,
Hmi G7 F#7
 žárlím na svěžest letních vánků,
F7 E7 Ami7 D7
 žárlím na dopis pro cizí schránku.

2. Žárlím, já si žárlím,
 je mi to líto, vždyt' zabolí to akorát,
 žárlím, já si žárlím,
 řekni, proč, řekni, na všechno pěkný, i na to tvý.

R:

R: Žárlím na světlo i tmou tmoucí,
 žárlím na smích kolemjdoucích,
 žárlím na nekonečno světů,
 žárlím na každou milou větu,
 já žárlím, i když se to nemá,
 žárlím zkrátka, mně to neva,
 žárlím, řekni, proč, řekni,
Ami7 D7 G
 na všechno pěkný, na všechno pěkný, i to tvý ...

